

วนิดา สุชี 2550: การศึกษาการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อความเป็นเมืองนำอยู่ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครนครปฐม จังหวัดนครปฐม ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (การใช้ที่ดินและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน) สาขาการใช้ที่ดินและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา ประชานกรรมการที่ปรึกษา: ศาสตราจารย์นิพนธ์ ตั้งจธรม, Ph.D. 97 หน้า

การศึกษาการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อความเป็นเมืองนำอยู่ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครนครปฐม มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาการใช้ประโยชน์ที่ดิน ประเมินสถานภาพความเป็นเมืองนำอยู่ด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม โดยพิจารณาจากสัดส่วนของพื้นที่สวนสาธารณะและระดับความเข้มข้นของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ และเสนอแนวทางการจัดการสวนสาธารณะที่เหมาะสมต่อความเป็นเมืองนำอยู่ของเทศบาลนครนครปฐม ใช้วิธีการศึกษาเชิงสำรวจทั้งปริมาณและคุณภาพผสมผสานกัน ทำการสำรวจข้อมูลภาคสนามถึงจำนวนขนาดและที่ตั้งของสวนสาธารณะ วัดความเข้มข้นของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ 6 สถานี ในช่วงฤดูร้อน ระหว่างวันที่ 29 มีนาคม - 4 เมษายน 2549 และช่วงฤดูฝน ระหว่างวันที่ 29 สิงหาคม - 4 กันยายน 2549 วันละ 4 ช่วงเวลาในรอบวันเป็นเวลา 1 สัปดาห์ การสำรวจความคิดเห็นของผู้นำชุมชน 38 คน จาก 38 ชุมชน โดยการสุ่มแบบเป็นระบบ การประเมินสถานภาพความเป็นเมืองนำอยู่พิจารณาทั้งขนาดและสัดส่วนของพื้นที่สวนสาธารณะตามมาตรฐานของกรมการผังเมือง ความคิดเห็นของผู้นำชุมชน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษาความเป็นเมืองนำอยู่โดยพิจารณาจากพื้นที่สวนสาธารณะพบว่า เทศบาลนครนครปฐม มีขนาดพื้นที่ 12,749 ไร่ มีสวนสาธารณะขนาดเล็กและเป็นสวนในระดับล่างเพียง 2 แห่ง นอกนั้นเป็นสวนระดับเมืองขนาดย่อมจำนวน 12 แห่ง มีพื้นที่รวมกันทั้งสิ้น 11.33 ไร่ โดยมีสัดส่วนพื้นที่สวนสาธารณะ 0.21 $\text{m}^2/\text{คน}$ ต่ำกว่ามาตรฐานของกรมการผังเมืองที่กำหนดให้ 2.88 $\text{m}^2/\text{คน}$ หรือต้องมีพื้นที่สวนสาธารณะเพิ่มอีกประมาณ 150 ไร่ ทำให้เกิดปัญหาในเรื่องของการขาดแคลนสวนสาธารณะและสัดส่วนที่ไม่เหมาะสมของสวนสาธารณะต่อจำนวนประชากร การศึกษาความเข้มข้นของก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ในเขตเทศบาลนครนครปฐมพบว่าค่าความเข้มข้นเฉลี่ยในฤดูฝนจะสูงกว่าฤดูร้อนในทุกช่วงเวลา โดยในฤดูฝนมีความเข้มข้นเฉลี่ยในเวลากลางวันที่ 1,519.20 ppm ในขณะที่ฤดูร้อนมีความเข้มข้น 1,275.76 ppm ซึ่งสาเหตุน่าจะเป็นไปได้ว่าในช่วงฤดูร้อนเป็นช่วงปิดเวลาเทอมของสถานศึกษา ทำให้ไม่มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่ส่งผลต่อการใช้ยานพาหนะหรืออากาศเปิดมากกว่าในช่วงฤดูฝน ส่วนผลการศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการใช้ประโยชน์สวนสาธารณะนั้นพบว่าผู้ใช้บริการสวนสาธารณะเพื่อการออกกำลังกายในสัดส่วนที่มากที่สุด รองลงมาเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเรื่องสวนสาธารณะ และเห็นว่าควรเพิ่มพื้นที่สวนสาธารณะขนาดใหญ่ในพื้นที่สามารถทำกิจกรรมได้หลากหลาย มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่เพียงพอ เช่น อุปกรณ์กีฬา เก้าอี้นั่งพักผ่อน สวนหย่อม การรักษาความปลอดภัย แสงสว่าง ห้องสุขา ตลอดจนสาธารณูปโภคต่างๆ

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

26/10/2550